

HUYBRECHTS Maurice - Emmanuel, hoogleraar analytische chemie werd geboren te Mont-Saint-Guibert (Brabant) op 11 maart 1877. Hij overleed te Luik op 8 juni 1952.

M. Huybrechts deed zijn middelbare studies te Waver en aan het Atheneum te Namen. Vervolgens schreef hij zich in aan de Vrije Universiteit te Brussel in 1895. In 1900 behaalde hij hier het diploma van apotheker met grote onderscheiding. Dankzij het behalen van een reisbeurs reisde hij naar Duitsland waar eminente scheikundigen opzienbare ontdekkingen deden. Huybrechts oriënteerde zich hier volledig naar de scheikunde. Hij besliste om aan de universiteit te Berlijn een doctoraat te behalen die geleerden telde zoals E. Fischer, E. Warburg, W. Nernst, J. Van 't Hoff. Onder de leiding van E. Fischer vervulde hij zijn kennis in de moderne organische chemie; maar het waren vooral de nieuwe ideeën in de waterige zoutoplossingen en meer specifiek de elektrochemie waarover hij opzoeken deed. In 1902 stelde hij een inaugurale thesis voor met als onderwerp "Überführungszahlen der Schwefelsäure und des Magnesiumsulfates in verdünnten wässrigen Lösungen" (over de transportgetallen van zwavelzuur en magnesiumsulfaat in verdunde waterige oplossingen). Hij behaalde met deze dissertatie het doctoraat in de filosofie (Wetenschappen) met grote onderscheiding.

Terug in België werd Huybrechts bij KB. van 12 december 1902 benoemd als assistent aan de Universiteit te Luik in de dienst van analytische scheikunde met als titularis L.-L. De Koninck. De Koninck had sinds zijn benoeming in 1876 de analytische scheikunde uitgebouwd tot een moderne scheikundige discipline, die internationaal bekendheid kende. In december 1905 werd M. E. Prost (1861-1940), werkleider in de dienst van De Koninck, benoemd tot lesgever van de leerstoel voor de non-ferro metallurgie. Huybrechts verving hem als werkleider op 25 april 1906.

Samen met zijn leermeester presenteerde Huybrechts aan de Internationale Commissie voor Analyse twee uitvoerige verslagen. In 1906 tijdens het congres te Rome over de bepaling van mangaan en zink in ertsen en in 1912 te New-York de bepaling van vocht in kolen. Ook aan de herdrukken van de handboeken gepubliceerd door De Koninck werkte Huybrechts mee, zoals de vijfde druk van "*Manipulations chimiques préparatoires à l'étude de l'analyse*" (1913) evenals aan het vierde volume van het "*Traité de chimie analytique minérale qualitative et quantitative*" (1918). Het onderzoek had vooral betrekking op de grote industrieën die zich in Luik bevinden: koolmijnen, ijzer- en zinkindustrie.

Toen De Koninck in 1914 op emeritaat ging volgde Huybrechts, bij KB. van 8 maart 1919, zijn leermeester op voor alle vakken in de Faculteit Wetenschappen en de Faculteit voor Technologie. In 1920 werd hij benoemd tot gewoon hoogleraar. Voor 1923-1924 was hij decaan van de Faculteit Wetenschappen.

Huybrechts herwerkte het handboek: de "*Manipulations*" in een zesde uitgave (1924) en in een zevende uitgave (1932). In het domein van de scheikunde van brandstoffen kreeg zijn laboratorium internationale faam. Hij werd uitgenodigd als spreker over dit onderwerp op de internationale congressen in 1924 te Kopenhagen, in 1925 te Boekarest, in 1926 te Washington, in 1927 te Warschau en in 1928 te Den Haag.

Verder deed Huybrechts uitgebreid onderzoek in de toegepaste analytische scheikunde door methoden op punt te stellen voor de bepaling van de voornaamste elementen in staal, ertsen, gietijzer, non-ferrometalen en legeringen. Hierover gaf hij een belangrijk werk uit: "*Chimie analytique appliquée à la métallurgie*", dat in 1938 een tweede uitgave kende en voor de Franstalige landen een standaardwerk werd. Verder bleef zijn onderzoek over zijn eerste liefde, de elektrochemie, steeds aanwezig. Zijn publicaties over de meting van de pH, de rH (rond 1929) en de potentiometrie toonden aan wat de waarde was van deze methoden in het domein van de analytische scheikunde. Huybrechts vormde talrijke scheikundigen en hun resultaten werden voor het merendeel gepubliceerd in het tijdschrift van de Société Chimique de Belgique. Hij was trouwens al lid van deze Vereniging sinds 1898 en was een trouwe aanwezige op de bijeenkomsten van de afdeling te Luik, waarvan hij in 1908 en 1909 voorzitter was. Hij was trouwens algemeen voorzitter van de Vereniging tijdens de jaren 1931-1933. Huybrechts was eveneens lid van verschillende andere scheikundige verenigingen.

Hendrik Deelstra